

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Parochiis, Et Alienis Parochianis. Titvlvs XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Parochiano tuo, qui excommunicatus pro manifestis excessibus, videlicet homicidio, incendio, violenta manuum injectione in personas ecclesiasticas, ecclesiarum violatione vel incestu fuit, dum ageres in extremis a per Presbyterum suum juxta formam ecclesie absolutus, non debent cœmeterium & alia ecclesie suffragia denegari. Sed ejus hæredes & propinqui, ad quos bona pervenerunt ipsius, ut pro eodem satisfaciant, cen. sunt ecclesiastica compellendi.

DE PAROCHIIS, ET ALIENIS PARO-
CHIANIS.

TITVLVS XXIX.

CAP. I.

Inter Episcopum substitutum Episcopo heretico, & ipsum Episcopum hereticum reuersum, & ex dispensatione receptum, dividitur episcopatus, modo hic expresso.

Ex concilio Africano. b

Si Episcopus e ex Donatistis ad catholicam unitatem est conversus, & qualiter inter se dividant eas quæ sic inventæ fuerint, ubi ambæ partes fuerint, id est, ut alia loca ad illum, alia ad alium pertineant, ita ut ille dividat, qui amplius temporis in episcopatu habet, & minor eligat. Quod si forte unus fuerit locus, ad eum pertineat, quem pieb elegerit. Sed si antiqui catholici suum voluerint, & illi suum, qui ex Donatistis conversi sunt, plurimorum voluntas paucioribus præferatur d. Si autem partes æquales sunt, majoris temporis Episcopo deputetur e. Si enim ita plurima loca inveniuntur, in quibus ambæ partes fuerint, distributis locis, qui parem habent numerum, quicumque locus remanserit, hoc in eo seruetur, quod dictum est, cum de æquo loco superius tractetur.

CAP. II.

Presbyteri parochiales dominicis diebus & festiuis parochianos alienos ad missam admittere non debent, si ex contemptu ad eorum ecclesiam accedunt.

Ex concilio Naneten. g

Vt dominicis vel h festiuis diebus Presbyteri antiquam missam celebrent plebem interrogent, si aliter parochianus in ecclesia sit, qui proprio contempto Presbytero ibi velit missam audire: quem si invenerint, statim ab ecclesia abjiciant.

CAP. III.

Episcopus parochianum alterius sine ipsius licentia ordinare non potest, nec eum aliter judicare.

Hadrianus Papa. i

Nullus Episcopus alterius parochianum judicare præsumat: & infra. Nam qui eum ordinare non potuit, nec judicare potest.

CAP. IV.

Fines parochiarum, de quibus constat, vel finibus coherentia præscribi non possunt.

Vrbianus III.

Super eo verò k, quod apud vos intelleximus dubitatum, an quod de finibus, & i his quæ finibus coherent, non præscribendis, statutum per canones esse

^a Quis dicatur constitutus in extremis, vid. in leg. 3. cum l. sequent. ff. de don. cau. mor. Bart. in l. 1. C. de sacrosanc. eccl. b c. 85. in conc. Lat. c. C. i. eod. tit. in 1. comp. d. Ved. l. & suum heredem. h. fin. cum l. sequent. De pactu. e deputentur. f fuerunt. g Vansten al. Noveren sed legendum Naneten. esse que hoc decretum ibi c. 1. non c. 25. ut refert Bur. l. 2. decr. c. 2. nec ca. 19. ut refert lvo p. 2. l. 122. h C. 2. eod. tit. in 1. comp. i Bur. l. 2. decr. c. 29. lvo p. 6. c. 148 & c. 3. eod. tit. in 1. comp. k post conc. Lat. sub Alex. III. c. ult. & c. 3. eod. tit. in 1. comp. l vel.

dignoscitur, sit in parochiarum a limitibus, sicut in provincialibus admittendum. Respondemus quod bene videtur in utroque servandum, si fines legitima probatione, vel aliâ indubitata fide constiterit ecclesiastica ordinatione statutos.

CAP. V.

Si parochianus seu diocesanus domicilium transferat, primus prelatus in eo iura episcopalia, seu diocesana, sibi non vendicat: de cetero tamen prædiles illius parocia sibi debentur, nisi aliter debeantur ex consuetudine.

Clemens b III.

Significavit e nobis Aconen. d Episcopus, quod cum post recuperationem Aconen. civitatis, ad habitandum in ea se quàm plurimi contulissent, qui ante generalem occupationem terræ sanctæ in aliis civitatibus regni Hierosolymitani elegerant mansionem: [i & f.] Fraternitati tuæ e, mandamus, quatenus prædictorum locorum prælatos, ut sibi nullam in prædictos Acon. habitatores jurisdictionem usurpent, nec ab eis temporalia exigant, quibus spiritalia non ministrant, distinctione, qua convenit compellatur: ita quod si de agris in eorum parocia constitutis fructus percipiunt, & in ultramarinis partibus ratione prædictorum decima percipiuntur, deinceps eis ipsas cum integritate percipiant: dicto verò Aconen. tanquam diocesano suo cogantur de ceteris respondere.

[i Et in ea residentiam fecerunt aliquantulum, & adhuc oriam resident in eadem, prælati prædictarum civitatum eis ad sitienda sibi iura ecclesiastica compellunt. Quia verò transgredi verbum a patribus constitutos, aut saltem mittere in messiam alienam non oportet.

DE DECIMIS, s PRIMITIIS ET OB-
LATIONIBUS.

TITVLVS XXX.

CAP. I.

Exprimit quatuor genera decimarum, quæ ex veteri lege debebantur.

Hieronymus super Ezechielem. g

Decimam partem omnium frugum Leviticæ tribui populus ex lege debebat. Rursus ex ipsis decimis Levitæ, hoc est inferiorum ministrorum gradus decimas dabant sacerdotibus. Erant quoque & h alix decimæ, quas unusquisque de populo Israël in suis horreis separabat, ut comederet eas, cum iret in templum in urbe Hierusalem, & in vestibulo templi sacerdotes & Levitæ ad convivium invitaret. Erant autem & alix, quas pauperibus recondebant. At vero primitivæ quas de frugibus offerebant, non erant specialiter nomine definitæ, sed offerentium arbitrio derelictæ. Traditionem quoque accepimus Hebræorum, non lege præceptam, sed arbitrio magistrorum inolitam, quod qui plurimum, sexagesimam inter quadragesimam & sexagesimam licebat quodcumque voluissent offerre. Quod igitur in Pentateucho dubium derelictum est, hic i specialiter definitur propter sacerdotum avaritiam, ne amplius à populo exigant in primitivis offerendis.

CAP. II.

Non potest congruè summarî, propter varietatem locutionum, Paschalis II.

Novum k genus exactiois est ut clericis à clericis decimas exigant, cum nusquam in lege Domini

a Lxxviii. b Clemens. c Ca. un. eod. tit. in 2. comp. d Acon. e alvestra. f De materia hujus tit. vid. Thom. 22. q. 80. & 87. g C. 45. & c. 1. eod. tit. in 1. comp. h Hæc dictio & deest. i al. hoc. k Post conc. Lat. sub Alex. III. p. 13. c. 16. & c. 17. eod. tit. in 1. comp. hoc